

կած, հապա պարզ դիպուած մը կը սեպեն աս բանս. ինչպէս որ աս ինք-իրմէ այրիլը բուսոց և ուրիշ նիւ-թերու մէջ ալ կը պատահի, և աւելի լաւ չորցած խոտերուն, կանեփի բոյ-սին, կանալ տերեներուն, հանքային ածուխէ բաղադրած դեղերուն, լաւ չմաքրուած բուրդին, բամբակին մէջ և այն: — Չդրինք հոս տեղս թէ աս բանիս մէջ ինչ դարման ընելու է. վասն զի գրեթէ դարման չկայ. մի միայն դարման կը նայ սեպուիլ վնա-սակար ու ջերմացուցիչ ըմպելիքնե-րէն զգուշանալը:

Գ. Զ.

Ա Ռ Ա Կ

Գարդ ու Ձուկ:

ԱՐՏՈՏ գորտին մէկը օր մը կ'ելլէ լճակէն, ցատքելով ցատքելով կ'եր-թայ կը հասնի ինչուան ծովեզերը. հոն կը կենայ կը նայի, կը տեսնէ որ արծրթի գունով ձկներ կ'անցնին ու կը դաւնան ծովուն մէջ. “ Քեզի կ'ը-սեմ, քեզի կ'ըսեմ, կը կանչէ անոնցմէ մէկուն. կեցիր մէկտեղ ձամբորդու-թիւն ընենք. ինչ որ ձեռք ձգենք՝ կէ-սը քեզի կէսը ինծի. ես ալ քեզի պէս ամէն տեսակ լողալու կերպը գիտեմ, ծովէ ալ վախ չունիմ. կեցիր ես ալ քովդ գամ ու մէկտեղ երթանք: — Ո՞ի աշխատիր, կ'ըսէ ձուկը. բարե-կամութիւնը շատ լաւ բան է, բայց աղէկ կ'ըլլայ որ ուրիշի հետ ընես. վասն զի մէկ բան մը կայ որ երկուք-նիս չենք յարմարիր ամենեին իրարու. այսինքն դուն անդադար կը կռկը-ռաս, ես ամենեին ձայն չեմ հաներ, ։ Երբոր մէկու մը բնութիւնը քու բնու-թեանդ է հակառակ, Ո՞ի կարծեր որ անոր հետը լաւ բարեկամ ձեանաք:

ՈՒԴԻՆԵՂԻ ու Լաղամբ:

ՈՒԴԻՆԵՂԻ ու Լաղամբ օր մը ծաղկած կաղամբի մը վրայ թուըտելով, մէյ-

մը մէկ ծաղկին՝ մէյմը մէկալին համը նայելէն ետքը կը սկսի արհամարհել կաղամբը, “ Լո ինչ անհամ բան է կ'ըսէ. կեանքիս մէջ ասանկ անհամ կերակուրի չեմ հանդիպած. մէյմը ալ կաղամբի մօտենամնէ՝ երկուք ըլ-լայ. ” — Լաղամբը չդիմանար աս խօս-քերուն. “ Պարոն, կ'ըսէ, կը տես-նեմ որ բերնիդ համը շատ փոխուեր է. դուն չէիր որ ատենով ուրիշ հա-գուստով խեղջ ողորմելի վիճակի մէջ էիր, ու ես որչափ ժամանակ քեզի կերակուր ալ տուի՝ պառկելու տեղ ալ. քանի որ թրթուր էիր նէ՝ տերե-ներս քեզի համար խիստ համով էին. թիթեղնիկ որ եղար, ինչ շուտ փո-խուեցար, ” :

Ծիեթեսօլիկ մարդուն վիճակն այս-պէս է. իր բախտին հետ իր խելքն ալ կ'երթայ ու կուգայ. բայց խելա-ցի մարդուն բանը ուրիշ է. ոչ թըր-թուր ըլլայ նէ՝ վատ կ'ըլլայ, ոչ թի-թեղնիկ փոխուի նէ՝ կը հպարտանայ. բախտը կը փոխուի, ինքն անփոփոխ կը մնայ:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՅ, ՏԵՎԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱԾԽԱՄՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԻՌԱՋԵԼ:

ԼՇԽԱՐՀՔԻՍ Երեսը մէկ քաղաք մը չկայ որ այնպէս հուշակաւոր ու անուա-նի ըլլայ ամէն ազգաց մէջ ինչպէս Լա-րուսաղէմ. քրիստոնեայ մը չկայ որ աս անունը չդիտնայ, կամ անունը տալու ատեն սիրտը անոյշ յիշատա-կով մը չքաղցրանայ: Ճ՛մարիտքրիս-տոնեան երկրիս վրայ իր հայրենեա-ցը հաւասար սիրելի քաղաք մը ունի նէ՝ աս է. վասն զի աս քաղաքիս մէջ կատարուած է Վրիստոսի տեառն մերոյ քարոզութեամբը՝ մահուամբն ու յարութեամբը իրեն փրկագործու-թեան սքանչելի խորհուրդը:

Լարուսաղէմ քաղաքին առջի սկըզ-